



Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 21 oktober 2025
Naam van de beklaagden 1. De Pauw Jantje 2. De Pauw Glenn
Systeemnummer parket 20CO10548 Rolnummer Notitienummer parket DE64.97.141/2020

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDEN:

1. J, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, vertegenwoordigd door meester ; loco meester
 , beiden advocaat te
2. J, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, vertegenwoordigd door meester ; loco meester
 , beiden advocaat te

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

het terrain gelegen te _____, kadastraal gekend als _____
eigendom van _____, geboren _____, 3, van _____
1, geboren _____, 2, beiden wonende te _____, 1,
en van _____, geboren _____, 2, wonende te _____,
ingevolge erfenis na overlijden van _____ op 30 april 2003;

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te t in de periode van 27 november 2019 tot en met 9 mei 2023

door

B schending meldingsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder meldingsakte een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, namelijk

-rubriek 9.3.4.1: inrichtingen waarin papegaaiachtigen als vermeld op onderstaande lijst, en andere dan ingedeeld in rubriek 9.1 gefokt of gehouden worden met plaatsen van 20 tot 50 papegaaiachtigen ouder dan 10 weken

Meer bepaald 47 papegaaiachtigen

(art. 5.2.1. §§ 5 en 6 lid 2, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 2°, b), en 6 lid 2 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te t in de periode van 27 november 2019 tot en met 25 oktober 2021

door

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 28 februari 2025 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Bij een controle op 27 november 2019 werd vastgesteld dat er op een terrein in zich allerlei afvalstoffen bevonden (banden, jerrycans, mazouttank, hout, metaal, bouwmaterialen, groenafval, plastics, steenpuin, containers,...). Op het terrein bevonden er zich ook vier volières met daarin verschillende exotische vogelsoorten (flamingo's, papegaaiachtigen, kaketoets, kraanvogels,...). Er waren ook een aantal schildpadden. De papegaaiachtigen en schildpadden waren indelingsplichtig onder rubriek 9.3.4 van bijlage 1 van Vlare II.

Eerste beklaagde, werd aangemaand om binnen de drie maanden na de inspectie de afvalstoffen te verwijderen en een regularisatiedossier in te dienen voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit.

Tot op 3 december 2020 werd er geen regularisatiedossier ingediend, noch werden er afvoerbewijzen van het afval overgemaakt.

Bij plaatsbezoek op 3 december 2020 werd vastgesteld dat de volières achteraan het terrein werden verwijderd en er al een deel van het afval werd verwijderd.

2. Op 21 december 2020 werd eerste beklaagde verhoord. De afvalstoffen zouden afkomstig zijn van de exploitatie van verschillende firma's van hem en zijn zoon. Er ging een vergunning gevraagd worden voor de exotische vogelsoorten en schildpadden.

Op 11 januari 2021 werd tweede beklaagde verhoord. Hij stelde dat hij vroeger een containerdienst exploiteerde in de periode 2015-2017. Hij had 10 containers waarvan er 7 werden gebruikt om afval in te verzamelen bij derden. Sinds de zomer van 2017 verhuurde hij geen containers meer. Hij had er nu nog 7 in zijn bezit voor zijn eigen werkzaamheden. Hij had nooit een vergunning aangevraagd en was nooit geregistreerd als afvalinzamelaar. Hij hield ook geen afvalregister bij. Hij wist niet dat dit nodig was.

Er werden bewijzen van legale afvoer overgemaakt op 23 december 2020.

Op 31 december 2020 werd er een regularisatiedossier ingediend. De aanvraag werd onvolledig verklaard. Op 26 juni 2021 werd een nieuwe aanvraag gedaan die echter werd geweigerd. De vogels zouden teveel geluidshinder veroorzaken.

3. Op 9 mei 2023 werd nazicht gedaan op het terrein. Er werd stockage van materialen, afval en voertuigen vastgesteld. Er waren volières, paardenstallen en verhardingen aanwezig die niet vergund werden. Deze waren nog niet te zien op luchtfoto van 2000-2003. Eerste beklaagde werd aangemaand om tegen 15 juni 2023 vrijwillig te herstellen of te regulariseren.

Op 5 juli 2023 verklaarde eerste beklaagde dat hij de verhardingen, volières en paardenstallen wenste te regulariseren. Het afval was allemaal weg.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het gewoonlijk gebruik van een terrein voor de opslag van allerlei afval, materiaal en afgedankte voertuigen in de periode van 27 november 2019 tot en met 9 mei 2023, alsook dient eerste beklaagde zicht te verantwoorden wegens de schending van de meldingsplicht door het houden van 47 papegaaiachtigen zonder hiervan melding te doen.

De tenlasteleggingen werden niet betwist.

2. Gelet op de aangetroffen opslag van grote hoeveelheden materialen allerhande op 27 november 2019, 3 december 2020 en 9 mei 2023 en nu beklaagden geen vergunning hadden voor een dergelijke gewoonlijke opslag, is de tenlastelegging A in hoofde van beide beklaagden bewezen.

Gelet op de aangetroffen 47 papegaaiachtigen op 27 november 2019 die werden gehouden zonder melding of vergunning en de weigering van een vergunning omwille van geluidshinder, staat de schuld van eerste beklaagde aan de feiten van de tenlastelegging B vast.

3. Straftoemeting

1. De rechtbank legt voor eerste beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de doelen van de straf zoals bepaald in artikel 7, §2 Sw., de eventuele strafverzwarende factoren en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. De opslag van grote hoeveelheden materialen zorgde voor een zeer wanordelijke toestand ter plaatse met de bijhorende milieurisico's tot gevolg. Eerste beklaagde hield daarnaast vele papegaaiachtigen zonder de vereiste vergunning. Deze dieren brachten overlast mee voor de buurt. Beklaagden trokken zich niets aan van de vergunningsplicht en de goede ruimtelijke ordening.

3. is jaar oud en werd reeds viermaal veroordeeld wegens verkeersinbreuken.

is jaar oud en werd reeds éénmaal veroordeeld wegens een verkeersinbreuk.

Eerste beklaagde stelde dat er nog steeds vogels aanwezig waren maar dat hij naar een oplossing aan het zoeken was. Het terrein zou volledig opgeruimd zijn maar beklaagden konden dit niet aantonen met stukken.

De rechtbank is van oordeel dat gelet op de ernst en de lange duur van de feiten en nu er geen enkel bewijs is dat de situatie zou gerealiseerd zijn, de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling geen passend signaal is en beklaagden niet zou weerhouden van nieuwe feiten. Een geldboete zoals hierna bepaald is wel passend en zal beklaagden doen beseffen dat de vergunningsplicht ernstig te nemen is en dat zij op hun eigen perceel niet zomaar kunnen doen wat zij willen.

HERSTEL

Het openbaar ministerie vordert het herstel in oorspronkelijke toestand wat de tenlastelegging A betreft bij toepassing van artikel 6.3.1 §1 VCRO binnen een door de rechtbank te bepalen termijn en onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag bij niet naleving van de veroordeling.

De rechtbank stelt vast dat er geen bewijs is dat de vele materialen en afvalstoffen zouden zijn verwijderd waardoor de herstellvordering nog actueel is. De loutere bewering van beklaagden dat dit het geval zou zijn, is niet voldoende.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De schade die door het bouw misdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand. De verwijdering van de materialen en het afval is dus noodzakelijk. Eveneens blijkt hieruit dat het betalen van een meerwaarde niet volstaat als herstelmaatregel.

Nu beklaagden in het verleden talmden om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklaagden om tot herstel over te gaan. Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren werken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van 6 maanden.

De lange tijd sedert dewelke beklaagden al konden overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengt mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;
art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **174,65 EUR**

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A bewezen.

Veroordeelt voor de tenlastelegging A:

tot een **geldboete** van **2.400,00 EUR**, zijnde **300,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **174,65 EUR**

HERSTEL

Beveelt aan _____ op vordering van het openbaar ministerie het herstel in oorspronkelijke staat, meer concreet het verwijderen van de opgeslagen materialen en afvalstoffen op het terrein gelegen te _____ L, kadastraal gekend als _____, namelijk door minstens de banden, jerrycans, mazouttank, hout, metaal, bouwmaterialen, groenafval, plastic, steenpuin, containers, bobcat, heftruck, bodemplaat van een oplegger, houtafval, afgedankte tuinstoelen, afgedankte tractor en afgedankte brom- of motorfiets te verwijderen, alsook het staken van het gewoonlijk gebruik van het perceel voor opslag van gebruikte of afgedankte voertuigen, materialen, materieel of afval.

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van _____ om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zou doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **21 oktober 2025** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

_____, rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
met bijstand van griffier